

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 65 van 15 juni 2007
In de zaak X/ IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats bij zijn advocaat X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van onbepaalde nationaliteit, op 10 oktober 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 234, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 9 januari 2007 met toepassing van artikel 235, §3 van voornoemde wet.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEPUTTE loco advocaat P. BUSSCHAERT, en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het vluchtrelaas als volgt:

“U verklaart geboren te zijn op 23 juli 1972 in X en een staatloze Koerd te zijn. U bezit in uw geboorteland het statuut van ‘X. U beschikt niet over officiële identiteitspapieren. Van beroep bent U groenteverkoper. U bent nooit politiek actief geweest maar gaf wel regelmatig financiële steun aan Koerdische politieke formaties. Op 17 maart 2004, kort na de Koerdische opstand in X, werd uw broer X doodgeschoten door gewapende Arabieren. Op 21 maart 2004 nam U deel aan het X. Op die plechtigheid las een

vertegenwoordiger van de partij X – fractie X, de namen voor van recent omgekomen ‘martelaars’ waaronder uw broer X. Samen met verschillende andere Koerden werd U opgepakt. U werd opgesloten in de gebouwen van de Politieke Veiligheid in X. De eerste drie maanden zat U alleen, daarna deelde U een cel met een zekere X. In januari 2006 werd U vrijgelaten. U probeerde eerst vergeefs weer uw beroep van groenteverkoper op te nemen. Uiteindelijk ging U aan de slag in een fabriek waar plastic schoenen werden gefabriceerd. Op 21 maart 2006 nam U weerom deel aan de festiviteiten van X. U begaf zich met bevriende Koerden naar het huis van een bekende. U werd er via uw mobiele telefoon echter van op de hoogte gesteld dat de Politieke Veiligheid bij U was binnengevallen. Uw broer X was geslagen en uw neef Alan opgepakt. U dook onder in het district X. U besloot dat het in Syrië niet meer veilig voor U was en hebt het land op 3 april 2006 verlaten. Via Turkije bent U naar Europa gereisd. U hebt op 25 april 2006 in België asiel aangevraagd.”

1.2. Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. Over de asielaanvraag.

2.1. In een eerste middel roept verzoeker een schending van de motiveringsplicht in. Verzoeker stelt dat de motivering niet afdoende is en bijgevolg een inbreuk vormt op artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling.

2.1.1. In de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt als volgt gemotiveerd:

“Zo verklaart U dat U met enige regelmaat donaties gaf aan vertegenwoordigers van politieke partijen als de X Partij van X X, de Unie van het Volk en de al-X (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, p.05 & p.08). Gevraagd aan wie U betaalde, zegt U dat U betaalde aan partijleden die bij U langs kwamen. Gevraagd naar namen, zegt U herhaaldelijk dat U geen enkele naam kent. Gevraagd hoe U wist of deze mannen wel tot de partijen behoorden, zegt U dat ze een en ander uitlegden en U daarop betaalde. Gevraagd hoe U wist dat ze te vertrouwen waren, zegt U dat U niet wist dat er misbruiken waren (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, p.08). Uw beweringen wekken de nodige verwondering. Het is meer bepaald bijzonder onwaarschijnlijk dat in een politiestaat als Syrië, waar informanten en infiltranten alomtegenwoordig zijn, iemand donaties zou verschaffen aan illegale partijen, aan personen die hij niet persoonlijk kent en van wie hij niet weet of ze te vertrouwen zijn.”

2.1.1.1. Verzoeker stelt dat een netwerk van sociale controle in de Koerdische gemeenschap de garantie geeft dat het om echte dissidenten gaat en dat de verboden organisaties voldoende fondsen verzamelen, waaruit blijkt dat verzoeker niet de enige is die in blind vertrouwen zijn eigen mensen steunt.

2.1.1.2. Verweerder repliceert dat verzoeker deze bewering op geen enkele wijze aannemelijk maakt.

2.1.1.3. De Raad merkt op dat verzoeker eerst stelt niet op de hoogte te zijn dat er misbruiken, onder de vorm van infiltranten, waren. Nadien stelt hij echter dat hij gerustgesteld was door de sociale controle vanuit de Koerdische gemeenschap. Dit is een loutere bewering post factum, die niet vermag de bemerkingen van de Commissaris-generaal te weerleggen.

2.1.2. In de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt als volgt gemotiveerd:

“U zegt dat U ongeveer anderhalf jaar in dezelfde cel opgesloten hebt gezeten als een medegevangene, X, een Koerd die net zoals U uit X afkomstig was. Gevraagd wat zijn volledige naam is, zegt U dat U dat niet weet. Gevraagd uit welke wijk in X hij afkomstig is, antwoordt U dat U dat niet weet. Gevraagd of hij lid was van een politieke partij, zegt U dat U dat niet hebt gevraagd. Gevraagd of X broers had, zegt U dat U daar geen idee van hebt. Gevraagd of het X eerste detentie was, zegt U dat U dat niet weet. Gevraagd of zijn ouders nog in leven zijn, antwoordt U dat U dat niet weet. Gevraagd wat zijn beroep was, antwoordt U in eerste instantie dat U dat niet weet en in tweede instantie dat U meent dat hij schilder was. Gevraagd of hij op hetzelfde feest als U was gearresteerd, zegt U dat U dat niet weet. Gevraagd in welke omstandigheden hij is gearresteerd, zegt U dat U dat niet hebt gevraagd. U voert aan dat U dacht dat hij een informant was (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, pp.13-14). Er dient echter opgemerkt dat U achttien maanden samen hebt doorgebracht in de beperkte ruimte van een cel. Bovengaande informatie waar naar werd gevraagd is vrij algemeen en niet bijzonder politiek geladen. Dat uw kennis over uw medegevangene na een dergelijke langdurige gevangenschap zo beperkt is, is dermate onbegrijpelijk dat ze de geloofwaardigheid van uw verklaringen in aanzienlijke mate aantast.”

2.1.2.1. Verzoeker werpt op dat het niet ongebruikelijk is in politiestaten dat medegevangenen hun echte identiteit niet prijsgeven aan celgenoten en een roepnaam hanteren. In ruil voor informatie over celgenoten kunnen sommige gedetineerden vervroegde invrijheidsstelling bekomen, er wordt derhalve enkel gecommuniceerd over “ongevaarlijke” items.

2.1.2.2. Verweerder is opnieuw van oordeel dat deze beweringen niet aannemelijk zijn, gezien verzoeker beweerde anderhalf jaar een cel te hebben gedeeld maar buiten het feit dat zijn medegedetineerde een Koerd uit X is, die X heet, heeft hij quasi geen informatie omtrent deze man.

2.1.2.3. De Raad stelt vast dat zelfs indien gedetineerden enkel over “ongevaarlijke” onderwerpen kunnen communiceren, verzoekers kennis omtrent zijn medegevangene toch uitermate beperkt is, vooral gelet op de duur van de vermeende detentie. Verweerders bevindingen worden niet afdoende weerlegd door verzoekers argument.

2.1.3. In de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt als volgt gemotiveerd:

“U verklaart dat uw broer X, een lid van X, op 17 maart 2004 in de nasleep van de rellen in X op straat door Arabieren is doodgeschoten. U zegt dat op het moment van zijn overlijden groepen van Baath-sympathisanten Koerdische winkels plunderden. Gevraagd of U in staat bent om aan te tonen dat uw broer effectief op die datum is doodgeschoten, zegt U dat dat moeilijk is, maar dat zijn naam is omgeroepen op een dodenwake die naderhand werd georganiseerd. U stelt dat u toen gevangen zat en dat U zo niet aan de lijst met namen van doden raakte die X – X had uitgegeven (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, pp.09-11). Over de geloofwaardigheid van uw verklaringen rijst in deze aanzienlijke twijfel. U beweert dat op het moment dat uw broer werd gedood, er plunderingen gaande waren. De evenementen in X, zoals de rest van X, zijn echter door verscheidene objectieve bronnen goed gedocumenteerd. Er blijkt onder meer uit dat er zich hevig geweld heeft voorgedaan tussen Koerden en Arabieren, maar enkel op 13 en 14 maart. Nergens worden ongeregeldeheden gemeld op 17 maart. U beweert dat uw broer door de partij X wordt beschouwd als één van de Koerdische martelaars. Zoals aangestipt zijn de gebeurtenissen van de Koerdische revolutie en de gevallen slachtoffers van maart 2004 goed gekend. Nergens is een spoor terug te vinden van een dode die zou gevallen zijn op 17 maart 2004. Nog belangrijker is dat geen van de Koerdische politieke formaties melding heeft gemaakt van de dood van ene X tijdens de Koerdische opstand,

wat wel heel opvallend is vermits U beweert dat uw broer lid was van X. Er dient in deze gewezen op het feit dat U zelf niet het minste bewijs aanbrengt van de dood van uw broer. Er moet dan ook worden geconstateerd dat aan uw bewering dat uw broer op 17 maart 2004 is gedood en zijn naam later is vermeld bij een dodenwake, geen geloof kan worden gehecht. Een kopie van de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is bij het administratief dossier gevoegd."

2.1.3.1. Verzoeker stelt dat zijn broers dood niet kan ontkend worden aan de hand van informatie afkomstig uit Syrië. Het aantal doden wordt verzwegen of geminimaliseerd: het is voor verzoeker dan ook niet duidelijk waarom geloof gehecht wordt aan de toegevoegde documenten.

2.1.3.2. Verweerder merkt op dat verzoeker zich beperkt tot het stellen dat de informatie van het commissariaat-generaal niet afdoende is om de dood van zijn broer te ontkennen. Verweerder volhardt in de motivering van de bestreden beslissing, die stelt dat verzoekers verklaringen hieromtrent ongeloofwaardig zijn en niet gestaafd worden door middel van enig bewijs.

2.1.3.3. De kwestieuze informatie is een CEDOCA-antwoorddocument van 10 juli 2006, waarbij antwoord verstrekt wordt op de volgende vraag: *"KV poneert dat zijn broer X, een Koerd, op 17 maart 2004 in X op straat door lokale Arabieren is doodgeschoten. Zijn naam zou naderhand op een Koerdische politieke manifestatie zijn vernoemd als een van de 'martelaars' van de opstand. Valt deze moord te verifiëren?"*

CEDOCA is een onafhankelijke en officiële Belgische documentatie- en onderzoeksdienst. Voor de totstandkoming van het document in kwestie raadpleegde zij onder andere de internationale en onafhankelijke Arabische pers, publicaties van Syrische mensenrechtenorganisaties en de publicaties, communiqués en partijbladen van de verboden Koerdische partij Yekiti (p. 3-5). Verzoeker weerlegt de inhoud van het CEDOCA-document niet, noch ondersteunt hij zijn argument met concrete en pertinente gegevens. De Raad is van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de Commissaris-generaal niet op goede gronden tot de bestreden beslissing is gekomen.

2.1.4. In de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt als volgt gemotiveerd:

"Voorts is het erg onduidelijk waarom de Syrische autoriteiten U gedurende zo'n lange tijd hebben gedetineerd. Gevraagd wie de partijleider is van de Demokratische X, zegt U dat U dat niet weet. Geïnformeerd naar andere leiders van de partij, zegt U dat U er geen enkele kent. Gevraagd wat de namen zijn van de partijbladen, zegt U dat U ze las, maar dat U de namen niet kent. Gevraagd naar de leiders van de Unie van het Volk of de PKK en de namen van de respectievelijke partijbladen blijft U op alles het antwoord schuldig. Gevraagd naar X en X weet U nauwelijks enige concrete informatie te geven. Het betreft nochtans erg belangrijke Koerdische oppositieleiders. Over de omstandigheden van de moord op de Koerdische X, weet U opvallend weinig concrete gegevens te verschaffen (gehoorverslag CGVS, dringend beroep, pp.05-07). Er dient opgemerkt dat uw kennis over de X oppositiepolitiek bijzonder gering is. Het is niet meteen duidelijk waarom de Syrische autoriteiten een man met een dergelijk laag politiek profiel zo lang gevangen zouden houden."

2.1.4.1. Verzoeker werpt op dat het feit dat hij de structuur en de partijbladen niet kent, geen afdoende reden kan zijn om zijn verhaal te ondermijnen. Er zijn enerzijds mensen die de partijwerking kunnen schetsen en anderzijds is er voetvolk en eenvoudige lieden die weinig geïnformeerd zijn.

2.1.4.2. Verweerder stelt vast dat verzoeker niet betwist dat hij een zeer laag politiek profiel heeft en nauwelijks kennis heeft van het politieke landschap. Derhalve blijft het onbegrijpelijk dat hij zolang gedetineerd zou zijn door de Syrische autoriteiten.

2.1.4.3. De Raad constateert dat verzoeker zichzelf bestempelt als “voetvolk” en bijgevolg de motivering van de commissaris-generaal enkel bevestigt. Het is immers niet het gebrek aan politieke kennis op zich, maar de beweerde langdurige detentie wegens politieke activiteiten, hoewel verzoeker een zeer laag politiek profiel heeft, dat dit aspect van het vluchtrelaas volstrekt ongeloofwaardig maakt.

2.1.5. In de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt als volgt gemotiveerd:

“U stelt dat U geen houder bent van de Syrische nationaliteit, maar X bent. Gevraagd in welke maand en welk jaar de buitengewone volkstelling plaatsvond waarin Koerden hun nationaliteit verloren, zegt U telkens dat U dat niet weet. Gevraagd hoeveel X er vandaag leven in Syrië, zegt U eveneens dat U er geen idee van hebt (gehoorverslag CGVS, p.03). Het teruggeven van de Syrische nationaliteit aan de X is een eis van alle X partijen. De verjaardag van de volkstelling wordt regelmatig herdacht. Dat U in weerwil van uw X-statuut ter zake nauwelijks gegevens weet te verstrekken bevestigt de indruk dat uw kennis over de Koerdische zaak in Syrië bijzonder beperkt is.”

2.1.5.1. Verzoeker stelt dat zijn identiteit gestaafd wordt door een document van zijn X, waarvan de authenticiteit bezwaarlijk betwist kan worden.

2.1.5.2. Verweerder wijst erop dat verzoekers kennis over het X-statuut en Koerdische zaak in Syrië bijzonder beperkt is.

2.1.5.3. De Raad stelt vast dat verzoeker zelfs geen begin van bewijs van zijn identiteit bijbrengt daar hij enkel een fotokopie voorlegt van een document, opgesteld door de X, het dorpshoofd. Aan een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopie kan geen bewijswaarde worden verleend (R.v.St., X, nr. 133.135, 25 juni 2004). Het totale gebrek aan kennis van de Koerdische zaak in Syrië in hoofde van verzoeker ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

2.1.6 De Raad benadrukt dat de motivering van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als geheel dient te worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde onwetendheden, zowel betreffende de algemene politieke kennis, alsook betreffende aspecten gerelateerd aan het vluchtrelaas, op grond waarvan de Commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (R.v.St., X, nr. 138.319, 9 december 2004). Het is niet zo dat elk onjuist antwoord op een vraag omtrent zijn vermeende afkomst of politieke aanhorigheid, zoals vastgesteld op het Commissariaat-generaal, op zich leidt tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, maar wel de totaliteit van onwetendheden en onvolledigheden. De loutere beweringen in de beroepschriften kunnen de vaststellingen en de motivering van de Commissaris-generaal niet weerleggen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden, die de Raad beaamt en overneemt.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker een schending van artikel 3 EVRM aan.

2.2.1. Verzoeker stelt dat hij bij een eventuele terugkeer naar Syrië mogelijks onderworpen wordt aan vernederende en levensbedreigende behandelingen en dat het volgens de interpretatie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens niet mogelijk

is om een vreemdeling uit te wijzen naar een land waar er een risico voor zijn leven bestaat.

2.2.2. In de nota van 2 februari 2007 stelt verweerder dat de bescherming van artikel 3 EVRM slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing kan vinden, meer bepaald indien verzoeker een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en mensonterende behandeling en het ingeroepen risico staat met een begin van bewijs. In casu toont verzoeker op geen enkele wijze aan hoe de bestreden beslissing een inbreuk op artikel 3 EVRM zou maken.

2.2.3. De Raad is van oordeel dat de verwijzing van verzoeker naar artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, in geval van terugkeer van verzoeker naar Syrië, niet dienstig is aangezien in onderhavige beslissing, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling uitspraak wordt gedaan. Bovendien moet niet worden ingegaan op de situatie op het gebied van de mensenrechten aangezien het relaas ongelooftwaardig is (R.v.St., X, nr. 132.690, 18 juni 2004).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 juni 2007 door:

dhr. F. HOFFER, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. G. OOGHE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. OOGHE.

F. HOFFER.